A°. 1841. N°. 23.

MAANDAG, 22 MAART.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 18 *Maart* 1841.

(11065) De volgende personen hebben aanteekening gedaan van hun voorgenomen vertrek uit deze Colonie, als:
JOHAN WILHELM FUCHS en Echtgenoot
En
PETRUS JOANNES BREDENBACH.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

———o———

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, *den* 18 *Maart* 1841.

Heden zijn in ONDERTROUW opgenomen: JOHN GEORG KARG en CLASINA SARA HENRIETTA BATENBURG.
En
MARIUS JOSEPH GOEDMAN en BLANCA EMANUELS: alle alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

ADVERTENTIEN.

Tooneel-Genootschap POLYHYMNIA.

Eerste Representatie.
HEDEN, 22 MAART 1841.

DE VONDELING,
Tooneelspel in drie Bedrijven.
En na hetzelve:
HET LOSSE SCHOT,
Blijspel in één Bedrijf.

De Entrée-billetten zullen op den dag der vertooning in het locaal verkrijgbaar zijn, alwaar het Reglement van orde, waarna een ieder, zich zal hebben te gedragen, zal worden aangeplakt.

De aanvang precies ten *zeven* ure des avonds. (12829)

C. G. M. MATROOS,
Secretaris.

Tooneel-Genootschap THALIA.

MAANDAG, 29 MAART 1841.

MONTIGNE,
Treurspel, in vijf Bedrijven; — met *nieuwe* daartoe vervaardigde DECORATIEN en COSTUMEN.

De aanvang precies ten *zeven* ure.

De Secretaris,
(12830) H. F. WESENHAGEN.

F. J. BINZ

heeft ontvangen per het Schip *Paramaribo*, Kapt. J. C. TÖPPER:

AARDAPPELEN, BOTER, KAZEN, HAMMEN, gerookte Ossentongen en Saucijsjes de Bologne, Rolpens, Worst en Saucijsjes in vaatjes, Vleesch en Rook-Spek in kwart tonnen, Rozijnen, Krenten, Amandelen, Appelen, Peeren, Pruimen, Linsen en Zuurgoed in stoopen, Theeën en Specerijen, Broodsuiker en beste AJUIN bij 't pond.

ROODE WIJNEN in oxhoofden en kisten, Jenever, Cognac, FOCKINCK'S Likeuren, Seltserwater en Zoete Olie.

Wit geboordnurd en effen Neteldoek, wit- en blaauw Katoen, Osnabrugs Linnen, Boekjes Streep en Iersch Linnen, half Laken, lakensche Rokken, Jassen en zwart en gecouleurde zijden Vesten, Pantalons en Regenmantels, Flanel, zwart Everlasting en Merinos, Paardenharen Kinder Petjes, Post- en Schrijfpapier, Tabak, Rappé Snuif en beste SIGAREN, enz. (12831)

L. D. J. VAN BOMMEL

heeft ontvangen per het Schip *Paramaribo*, Kapt. J. C. TÖPPER:

Boter, edammer-, stolksche- en komijne Kazen, ½ en ¼ tonnen Zoutvleesch, Hammen, Worst, Saucijsjes, Rolpens en Karbonade in vaatjes, Aardappelen, Uijen, gedroogde Tuinboontjes en Augurkjes in stoopen.

Roode Wijn, wit en bruin Bier in oxhoofden, Champagne Mousseux Ie. qualiteit, Muscaat Wijn, Madera, Hochheimer Domdechanei 1831 en ordinaire Rhijn-Wijnen in kistjes van 12 en 24 fleschen, Genever in dubbelde kelders, Seltserwater in heele en halve kruikjes.

Medicis-Muur en Ganglantaarns, diverse soorten Glaswerk, Ruiten in alle grootens.

Fijn Damast en ordinaire Servetgoed, katoen Zakkendoek, ruw Zeildoek, roode PANTIGCHELS en 20 voets Hollandsche LATTEN. (11021)

Publieke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.

WOENSDAG, 17 MAART 1841.

Den HOUTGROND *L'INQUIETUDE* cum annex, aankomende den Boedel wijlen H. S. SCHOUTEN *f* 10400. A. W. OPPENHEIMER.

Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen.

DONDERDAG, 18 MAART 1841.

Den GROND *ARGENTCOURT*, met de daaropstaande KOFFIJ-LOODS en de zich daarin bevindende KOFFIJ KIST en KOFFIJ-STAMPMAT En den BLOOTEN GROND *VUIDE BOUTEILLE*, beiden gelegen in de Hoer Helena Kreek, aankomende den Minderjarigen JAN F. E. BELTRUM. — *f* 5. ALEXANDER LYONS.

Het *HUIS* en *ERF*, aan de Watermolenstraat, La . . No. 208, aankomende den Boedel P. VAN LEEUWEN Jr. *f* 4200. J. O. N. ENGELBRECHT.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 18den dezer, het Schip Paramaribo, Kapt. J. C. Topper, van Amsterdam, hebbende 46 dagen reis, Passagiers: de Heeren P. W. Berkelbach van der Sprenkel en C. Meulman.

Den 19den, de Engelsche Schoener Robert Haynes, Kapt. J. Blackgrove, van Deme raty, hebbende 7 dagen reis, Passagiers: de Heeren R. Taylor, M. G. Tabak, M. D. Jesserun, H. A. du Coral, C. Crocker, J. Thomas en J. Mercer.

UITGEKLAARD.

Den 19den, het Schip Harmonie, Kapt. R. J. Zoetekerk, naar Rotterdam, lading: 181 vaten Suiker, 100 balen schoone Katoen, 50 vaten Rum en 66 piés vierkant Hout.

Idem, de Nd. Am. Brik Adriatie, Kapt. J. Row, naar Gloucester, lading: 214 vaten Malassie.

Nieuwstijdingen.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 29 Januarij 1841).

Frankrijk.

PARIJS, 25 Januarij.

De tijdingen van eigenlijk staatkundige belangrijkheid worden schaars. De *Augsb. Zeitung* van den 21 dezer geeft te kennen, dat de Porte zich schoorvoetende onderwerpt aan de schikkingen, welke de beschermende mogendheden tusschen haar en den Pacha van Egypte wenschen daar te stellen. Wij zijn verre van eene spoedige en geheel vredelievende vereffening der kwestie te betwijfelen. De mogendheden zullen de Porte niet vergunnen hindernissen in den weg te leggen tegen het sluiten van eene schikking, die ten gevolge van Mehemed-Ali's onderwerping gemakkelijker is geworden. De redevoering der Engelsche Koningin blijft het mikpunt van alle staatkundige redekavelaars; men zal elkander dat stuk uit de handen scheuren, hetwelk dit jaar ongetwijfeld ophelderingen over verscheiden zeer ingewikkelde vraagpunten zal bevatten. De *Morning-Herald* maakt de zotte aardigheid, reeds vooruit eene troonsaanspraak mede te deelen. Terwijl de ministers het over de redactie dier aanspraak trachten eens te worden, verscheuren de chartisten en reformisten zich onderling. Bij de tegenstanders van het ministerie heerscht verdeeldheid. Dit is een goed voorteeken voor de te openen zittingen.

De *Gazette des Tribunaux* verzekert, dat de zaak van Darmès, voor het hof der Pairs, eerst in de aanstaande maand zal beslist worden.

Mad. Laffarge heeft aan H. M. den volgende brief geschreven:

»Mevrouw! het arme slagtoffer is dan niet door u verlaten; aan uwe grootmoedige bescherming is zij het verschuldigd, dat zij niet onder eene straft bezwijkt, waarvoor zelfs de verhardste misdadiger siddert. Ach! hoezeer is mijn hart met dankbaarheid vervuld; welk een troost is mij, gedurende mijne lange gevangenschap, de blik van goedheid, door u op de arme Marie Capelle geworpen. De Voorzienig-

heid zal deze daad van goedertierenheid zegenen, en de nederige en aan haar lot onderworpen gevangene, wier onschuld haar eenen bovennatuurlijken moed schenkt, zal den hemel vuriglijk om het behoud der gezondheid van uwe majesteit smeeken.

»Welk een schoon voorregt is het, de kalmste gemoedsrust aan eene ongelukkige vrouw te hergeven, wier eenigste toevlugt de dood was, zoo geene koninklijke gunst hare wreede folteringen had verzacht. Mijn hart voedt nog hoop, om mij in mijn ongeluk te schragen; eens zal welligt het lot ophouden mij te vervolgen, en ik zal leven als een treffend voorbeeld der beproevingen, die de hemel mij op deze aarde doet ondergaan, om later eene eeuwige belooning te schenken.

»Doorluchtige moeder des huisgezins, koninklijke gemalin, ontvang de schatting der erkentelijkheid van haar, wier kwellingen gij hebt verligt. Mogen uw zonen, door hunne deugden, uwe vreugd vermeerderen, door hunne zegepralen uw hart streelen; dat uw gemaal in zijne wijze regering moge blijven voortgaan, en eenmaal welligt zal ik genade op aarde vinden, gelijk ik verzekerd ben, die in den hemel te verwerven."

— Gedurende het leven van Keizer Napoleon hebben er vaak, in de maand December, een aantal gelukkige en ongelukkige gebeurtenissen plaats gehad, die eenen grooten invloed op zijn lot hebben uitgeoefend: In de maand December 1799 is het consulaire gouvernement wettiglijk gevestigd; in 1800 is de eerste consul, in diezelfde maand, en bijna dagelijks, gelukkig aan het helsch werktuig van de straat St. Nicaise ontsnapt; den 2 December 1804 is hij als Keizer gekroond; den 2 December 1806 heeft hij den slag van Austerlitz gewonnen; den 4 December 1808 is hij de hoofdstad van Spanje binnengerukt; den 16 December 1809 heeft de echtscheiding tusschen den Keizer en de Keizerin Josephine plaats gehad: drie jaren later, den 20 December 1812 is hij, zijn leger in Rusland achterlatende, te Parijs gekomen. Nu ook is in de maand December zijn stoffelijk overschot herwaarts overgebragt.

Duitschland.

Berlijn, 11 Januarij.

De *Elbinger Anzeigen* geven uit *Frauenburg* dd. 7 Januarij, wegens den op den persoon des bisschops, de Heer von Hatten, gepleegden moord onder anderen, de volgende berigten. »Heden geschiedde de obductie van het lijk des vereeuwigden. De geheele familie K. was daarbij tegenwoordig. Het was een zeer ontzettend schouwspel toen het doodlaken werd opgeheven!! Des prelaten aanblik scheen echter op den vermoedelijken moordenaar geenen indruk te maken. Hij zag zijnen vroegeren weldoener, op wiens bloedige, nog korteling zoo vriendelijke gelaatstrekken schrik en doodsangst uitgedrukt zijn, met zijnen donkeren blik zonder aandoening aan, en de driemaal tot hem plegtig gerigte vraag des regters:» wie de moordenaar des ontzielden was? beantwoordde hij met een tamelijk vast en onverschillig: »*Ik weet het niet!*"

»Voor de herstelling der oude huishoudster, — Rosalie Pfeiffer, die nog altijd zonder bewustheid ligt, ofschoon zij vele personen herkend en ook eenige antwoorden gegeven heeft, is thans genoegzaam alle hoop verdwenen. Onder anderen vraagde men haar, of één of meerderen haar aangevallen hadden, waarop zij tot antwoord gaf: één."

Volgens later berigten is zij den 8sten dezer overleden.

— Van de geduchte strijdkrachten, welke Duitschland op dit oogenblik te velde zoude kunnen brengen, kan men zich een denkbeeld vormen, wanneer men verneemt, dat alleen in het koningrijk Beijeren geheel marschvaardig zijn 60,000 man linietroepen, even zoo veel van het mobiele legioen of de 2de klasse, en 500,000 man landweer of de derde klasse; al deze krijgsmagt bestaat *niet louter op het papier, maar is ook uitgerust en gereed om te marcheren.*

Engeland.

Londen, 22 Januarij.

Voor eenige dagen is alhier in de nieuwe Synagoge eene groote vereeniging van Israëliten gehouden, ten einde de beste middelen in overweging te nemen, om van hunne dankbaarheid jegens Sir M. Montefiore te doen blijken, » wegens zijne onvermoeide en zoo welgeslaagde pogingen »gedurende zijne zending in het Oosten." Eene reeks van resolutien werden aangenomen, uitdrukking van de gevoelens dezer vereeniging, waarin zich de aanzienlijksten van het Joodsche kerkgenootschap alhier bevonden. Een adres van dankbetuiging werd gestemd, en voorts eene inschrijving geopend, om aan den Heer Montefiore een *zilveren servies*, tot aandenken, aan te bieden. Ook den President dezer vereeniging, den Heer de Castro, werden blijken van erkentelijkheid gegeven.

Mengelingen.

De geheimzinnige Brief.

Het was in den nacht na de eerste opvoering van *Malvina ou le mariage d'inclination*, reeds had de klok twee ure na middernacht geslagen, en nog trachtte de schrijver van het stuk te vergeefs den slaap te vinden, die zijne legerstede ontvlood. Nog verbeelde hij zich de daverende toejuichingen te hooren, en telkens, wanneer hij insluimerde, was het hem, als werd hij door luide bravo's en handgeklap gewekt; hij kon geen oog digt doen, en echter gevoelde hij zich afgemat. Zijn opgewonden geest haakte reeds naar eene nieuwe zegepraal, en jaagde de avontuurlijkste denkbeelden na.

In dezen onaangenamen toestand, en terwijl eene doodsche stilte om hem heerschte, vernam hij plotseling het gedruisch van voetstappen in de *Rue Olivier Saint Georges*. Men klopte aan de deur van het hôtel, alwaar hij zijn verblijf hield; op den trap en in het voorvertrek deden zich weldra onderscheiden stemmen hooren: eindelijk werd de deur der kamer geopend, en een bediende, met eene kaars in de eene en eenen brief in de andere hand, trad binnen. »Wat is er gaande?" vroeg hem de componist. De bediende reikte hem den brief over, met de woorden: .... *Monsieur, c'est une lettre qu'entre vos mains on m'a dit de remettre.* »Een' brief, op dit uur! Wie heeft dien gebragt?

»Eene dikke, hijgende en blazende bonne, mijnheer, waaruit wij geen woord hebben kunnen krijgen." »Geef mij het licht." De brief, die het eenvoudig opschrift: »Aan den Heer Scribe," droeg, werd geopend, en met de oogen verslonden: »Het is wel, er behoeft geen antwoord op gegeven te worden."

Nadat de bediende vertrokken was werd de brief weder geopend, herlezen, digtgevouwen, nogmaals geopend en op nieuw herlezen. »Wie weet, welk een groot geheim," zegt hier de een of ander, »het was welligt een minnebrief?" Niets van dat alles, de brief bevatte geen enkel woord van liefde. Het was een brief met eene bevende hand geschreven, door eene oude, misschien arme vrouw, door eene moeder; hij bevatte slechts eenige regels, maar welker inhoud voldoende was, om een hart door edelen trots te bedwelmen; die brief luidde aldus:

»*Mijnheer!*

Ik heb dezen avond met mijne kinderen de eerste voorstelling van Malvina bijgewoond; in mijne woning teruggekeerd, heeft mijne oudste dochter, zoodra ik met haar alleen was, zich aan mijne voeten geworpen, en mij onder tranen bekend, dat zij op het punt was geweest zich aan een harer onwaardig jong mensch over te geven; uw tooneelstuk heeft haar de oogen geopend, hare standvastigheid bevestigd en haren hartstogt uitgedoofd, en in mijne armen gevoelt zij een innig berouw, hetgeen, den Hemel zij dank, nog niet te laat komt. Mijne geheele familie ligt in diepe rust, behalve zij en ik; wij beiden waken, onder het storten van tranen van vreugde en dankbaarheid. Nimmer zult gij ons kennen, maar wees verzekerd, dat uw naam ons steeds heilig zal zijn, en moge voor u de gedachte eenige waarde hebben, dat gij onze eer en ons leven hebt gered!"

Adversaria.

Keizer Paul I. van Rusland ontmoette eens terwijl hij over eene brug reed, eenen officier. »Dat is een officier van mijn regement weetnieten," sprak de keizer; »niet waar?" vroeg hij den officier. »Vergeef mij, sire! ik weet alles." — »Zoo, nu, dat zullen wij zien. Hoevele spijkers zitten er in deze brug?» — »53,997,112 » — Goed, maar hoevele visschen zwemmen er in de Newa, van hier tot aan de Kroonstad?» — »642,832,397 » — »Weet gij dat wel?» — »Zeer wel » — »Goed geantwoord: een officier moet alles weten » — En de Keizer?» vroeg de officier. — »Weet ook alles. » — Zou ik dan wel een paar vragen mogen doen? — Ja.» — Wie ben ik?» — »Graaf Balowski.» — »Mijn rang?» — »Kapitein bij de garde!» — Dank! duizendmaal dank, Sire!» — Alzoo werd de tweede luitenant Krasanow graaf en kapitein.

Toen zeker fransch geleerde in een der geschiedkundige werken van Voltaire over zekere gebeurtenis eenige bijzonderheden geboekt vond, die hem geheel onbekend waren, en daarenboven geenszins der fransche natie tot eere strekten, schreef hij aan Voltaire en vroeg den philosooph van Ferney met veel ernst, vanwaar toch die schandelijke bijzonderheden ontleend waren.

Voltaire antwoordde: »Het was mij onverschillig of zulke bijzonderheden geheel met de waarheid overeenkwamen, wanneer ze slechts in overeenkomst waren met het beeld, dat een schrijver van den tijd en de handelende personen wilde ontwerpen. Daarenboven moet men, voor het groote publiek schrijvende, niet zoo naauwgezet wezen, om in allen deele waarheid te willen schrijven.

Zouden niet de schrijvers van de tegenwoordige romantische school in Frankrijk zich boven alles de behartiging dier les van Voltaire hebben voorgesteld? Men ontwerpt zich naar verkiezing, ten einde effect voort te brengen, een beeld van deze of geene personen, en dien overeenkomstig verdicht men allerlei voorvallen en omstandigheden, en eindigt met van de geschiedenis slechts de namen der personen over te houden, en haar zelve geheel verminkt, verdraaid en vervalscht voor te stellen.

Schepen in Lading.

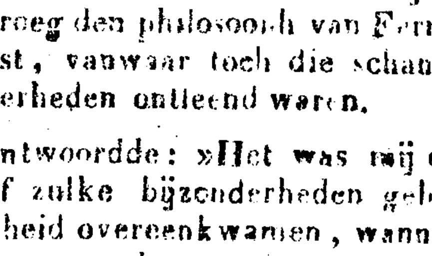

Naar Amsterdam.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Maria Frederica, Kapt. K. B. de Weerd. — Adres bij Gebr. Reijns.

Het gekoperd driemast Galjootschip Paramaribo, Kapt. Johan Christoph Topper. — Adres bij L. De J. van Bommel.

Gedrukt bij de Erven J. Brink.